

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-1156/2025-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja V.I. GALIĆ d.o.o., Imotski, Ulica Brune Bušića 56, OIB: 53287463252, kojeg zastupa Tihomir Luetić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Luetić & Partneri d.o.o., Split, Stričevićeva 24D, protiv tuženika China Road and Bridge Corporation, Kina, Peking, Dongcheng, Andingmenwai avenue 88C, OIB: 65065663116, kojeg zastupa Branimir Škurla, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o., Zagreb, Preradovićeva 24, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 14. srpnja 2026. u prisutnosti odvjetnika Matije Potočnjaka, zamjenika punomoćnika tužitelja, zastupnika po zakonu tužitelja Ivana Galića i odvjetnice Josipe Babić, zamjenice punomoćnika tuženika, dana 31. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Sunčice Gložinić, Zagreb, Francesca Tenchinija 2A, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-1256/2024 (predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovrv-91794/2024) od 10. siječnja 2025. te se tužbeni zahtjev u cijelosti odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.327,48 EUR s zateznim kamatama od 31. srpnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 375,00 EUR s zateznim kamatama od 31. srpnja 2026. do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Sunčice Gložinić, Zagreb, Francesca Tenchinija 2A, poslovni broj

UPP/OS-Ovrv-1256/2024 (predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovrv-91794/2024) od 10. siječnja 2025., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru navodi da nije jasno na što se odnosi utuženo potraživanje, da nije ni u kakvom poslovnom odnosu s tužiteljem, da račun temeljem kojeg je izdano rješenje o ovrsi nije vjerodostojna isprava u smislu odredbe čl. 31. st. 2. Ovršnog zakona /Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022., 6/2024., dalje u tekstu: OZ/) te, opreza radi, ističe prigovor zastare, slijedom čega da u cijelosti osporava osnovu i visinu utuženog potraživanja.

3. U očitovanju na prigovor tužitelj pojašnjava da su stranke pregovarale oko sklapanja ugovora o izvođenju radova iskopa sjevernog predusjeka tunela Kozjak te da je iz dostavljene e-mail korespondencije vidljivo da je tužitelj:

- 16. srpnja 2024. dostavio tuženiku ponudu za zemljane radove s napomenom da s radovima počne započeti 23. srpnja 2024.,
- 18. srpnja 2024. dostavio tuženiku kompletan troškovnik,
- 19. srpnja 2024. zatražio od tuženika dostavu narudžbenice za predmetne radove po ponuđenom troškovniku, koju da će naknadno zamijeniti ugovor,
- 22. srpnja 2024. dostavio tuženiku nedostajući stavku iz troškovnika,
- 22. srpnja 2024. naveo tuženiku koja je cijena prijevoza do 800 m te ga obavijestio da je, prema dogovoru, 21. srpnja 2024. napravljena geodezija zajedno s tuženikovim geometrom te da su tada na trasu dopremljeni strojevi, uz dostavu fotografija tih strojeva,

a da bi ga nakon toga, 23. srpnja 2024., tuženik obavijestio da ne prihvaća njegovu ponudu te mu najprije odbio podmiriti bilo kakve troškove, smatrajući da je očito došlo do nesporazuma, da bi mu kasnije, 22. listopada 2024., ponudio naknadu u iznosu od 2.000,00 EUR, što da tužitelj nije prihvatio, jer to nije dostatno za nadoknadu svih nastalih troškova koji iznose utuženih 10.625,00 EUR.

4. Tuženik smatra da i dalje nije jasno na kojoj pravnoj osnovi tužitelj temelji utuženo potraživanje. Ne osporava da su stranke vodile razgovore oko mogućeg poslovnog angažmana tužitelja, ali da da nije postignuta suglasnost volja o sklapanju bilo kakvog ugovora pa tako niti ugovora o izvođenju građevinskih radova. Ističe da je za ugovor o građenju propisana pisana forma (čl. 620. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO). Iako je tužitelj u više navrata dostavljao tuženiku svoje ponude, tuženik da nije nikada prihvatio niti jednu od njih. Napominje da se ovdje radi o projektu naziva "Spojna cesta čvorište Vučevica na A1 – čvorište na DC8 (bez čvorišta na DC8) (od Kaštela do sjevernog portala tunela Kozjak, uključujući tunel)" koji je iznimno važan te je i tuženiku bilo važno da svi radovi budu izvedeni u zadanim rokovima i u skladu s projektnom dokumentacijom. Zbog toga da je u više navrata tražio od tužitelja da svoju ponudu uskladi s pratećom projektnom dokumentacijom te da se održe sastanci među strankama. Tužitelj da mu jest u e-mailu od 19. srpnja 2024. ponudio početak radova 23. srpnja 2024., ali da je tek 22. srpnja 2024. održan sastanak nakon kojeg se je moglo smatrati da je ponuda tužitelja kompletirana. U WhatsApp korespondenciji od

22. srpnja 2024., nakon održanog sastanka, da je tuženik izričito rekao tužitelju da sljedećeg dana ("sutra") nema kopanja te da će konačan odgovor dobiti tog sljedećeg dana, na što da se je tužitelj očitovao da čeka odgovor. Tuženik je odbio tužiteljevu ponudu u e-mailu od 23. srpnja 2024. u 15,10 satu, a tek nakon toga, u e-mailu od 17,59 sati tužitelj obavještava tuženika da je, prema navodnom prethodnom dogovoru, dana 21. srpnja 2024. obavljena geodezija s tuženikovim geodetima te da su tada ujedno i dopremljeni strojevi na trasu. Dakle, da tužitelj netočno tvrdi da bi taj e-mail poslao tuženiku 22. srpnja 2024., budući da ga je poslao tek sljedećeg dana, nakon što je već bio obaviješten da je njegova ponuda odbijena. Tuženik izričito negira da bi dao bilo kakvu uputu tužitelju da svoje strojeve dopremi na gradilište. Tvrdio da je to tužitelj samoinicijativno učinio, iako je bio svjestan da nikakav dogovor nije postignut, niti sklopljen ugovor te da je nakon toga 3 radna dana blokirao gradilište onemogućavajući tuženika da nastavi sa svojim radovima, čime mu je prouzročio imovinsku štetu. S obzirom da među strankama nije sklopljen nikakav ugovor, niti je tužitelj za tuženika izveo bilo kakve radove, smatra da tužitelju nije dužan ništa platiti.

5. Na upit suda po kojoj osnovi tužitelj potražuje isplatu u ovom postupku, da li tvrdi da je među strankama sklopljen ugovor pa potražuje isplatu ugovorene naknade za poduzete radnje ili potražuje naknadu štete temeljem predugovorne odgovornosti za štetu, s obzirom na način na koji su vođeni pregovori ili potražuje isplatu po nekoj trećoj pravnoj osnovi, tužitelj je izjavio da se utuženi iznos odnosi na "naknadu štete za nastale troškove pripreme i organizacije gradilišta u svezi početka dogovorenih radova prema specifikaciji koja je navedena u samom računu, što je osnov predugovorne odgovornosti, odnosno naknade štete zbog neispunjenja ugovora od strane tuženika". Dakle, tužitelj u suštini tvrdi da isplatu potražuje po osnovi naknade štete i to kao posljedicu predugovorne odgovornosti te povrede već sklopljenog ugovora.

6. U daljnjem tijeku postupka, na drugom pripremnom ročištu, tuženik je istaknuo prigovor radi prebijanja tražbine u ovoj parnici po osnovi naknade štete naknade štete za plaće radnika i najam strojeva za 3 dana protupravne blokade gradilišta izvršene od strane tužitelja, u kojem razdoblju tuženik nije mogao izvršavati svoje obveze prema naručitelju Hrvatskim cestama, a imao je troškove najma strojeva i plaća svojih radnika. Naveo je da ne može konkretizirati iznos plaćene najamnine i plaća radnika, jer da se radi o kompleksnom gradilištu, slijedom čega je radi utvrđenja visine te tražbine istaknute radi prebijanja predložio izvesti dokaz financijsko-strojarskim vještačenjem.

7. Tužitelj je osporio postojanje tuženikove tražbine istaknute radi prebijanja.

8. Tijekom dokaznog postupka pročitani su račun tužitelja 40/001/1 od 1. listopada 2024. (list 7. – 8. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 55. – 79. spisa), ispis WhatsApp korespondencije (list 80. – 84. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 101. – 111. spisa), pregledane su fotografije koje čine sastavni dio WhatsApp korespondencije i ta korespondencija s ovjerenim prijevodom (list 138. – 143. i 155. – 162. spisa) i izvadci iz građevinskog dnevnika (list 144. – 152. spisa) te su saslušani svjedoci Jeff Wang (list 163. – 165. spisa), Sun Doudou (list 165. – 167. spisa) i Iva Galić (list 167. – 169. spisa) te zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Galić (list 170. – 172. spisa).

9. Napominje se da su isprave koje se nalaze na listu 138. – 152. spisa predane sudu na uvid od strane tuženika još na drugom pripremnom ročištu te je tuženik iste već tada predložio kao dokaz, ali je od strane suda upućen da iste dostavi putem e-Komunikacije, s obzirom da je to obvezatni način komunikacije suda i stranaka po pitanju dostave podnesaka, dakle, navedene isprave su predložene kao dokaz unutar prekluzivnog roka, a to što su dostavljene netom nakon okončanja tog ročišta i nakon zaključenja prethodnog postupka ne utječe na njihovu dopustivost (arg iz čl. 299. ZPP-a).

10. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), zaključeno je da je tužbeni zahtjev neosnovan.

11. Predmet spora jest isplata naknade štete u visini troškova pripreme i organizacije gradilišta kod tunela Kozjak – sjevernog portala, a koji se odnose na troškove prijevoza strojeva na relaciji Trakošćan – Vučevica, premještanje bagera te geodetske poslove.

12. Među strankama je sporno postoji li pravna osnova temeljem koje tužitelj može zahtijevati utuženu naknadu štete s obzirom na tvrdnju tuženika da među strankama nije sklopljen nikakav ugovor te da u tijeku pregovora oko sklapanja ugovora nije dao uputu tužitelju da poduzme bilo kakve pripremne radnje na predmetnom gradilištu.

13. S obzirom da je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Hrvatskoj, a tuženik pravna osoba sa sjedištem u Kini, s registriranom inozemnom podružnicom u Hrvatskoj, očito je postojanje međunarodnog elementa koji zahtijeva prethodno utvrđenje sudbene nadležnosti i mjerodavnog materijalnog prava.

14. Prema odredbi čl. 46. st. 1. i 2. Zakona o međunarodnom privatnom pravu (Narodne novine, broj: 101/2017., 67/2023., dalje u tekstu: ZMPP) u građanskim i trgovačkim stvarima, nadležnost suda Republike Hrvatske određuje se primjenom Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (dalje u tekstu: Uredba Bruxelles I.bis) i to primjenom odredbi odjeljaka 2. i 3. poglavlja II. te Uredbe i kada tuženik ima, u smislu te Uredbe, prebivalište u državi koja nije članica Europske unije.

15. Dakle, nadležnost ovog suda određuje se primjenom Uredbe Bruxelles I.bis i u ovom predmetu u kojem tuženik ima sjedište u Kini.

16. Prema odredbi čl. 7. st. 5. Uredbe Bruxelles I.bis osoba s domicilom u jednoj državi može biti tužena u drugoj državi u pogledu spora koji nastaje iz poslovanja podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice i to pred sudom mjesta u kojem se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili poslovna jedinica.

17. S obzirom da tuženik ima registriranu inozemnu podružnicu u Hrvatskoj, pod nazivom China Road and Bridge Corporation, Glavna podružnica Hrvatska, Zagreb,

Ulica Antuna Nemčića 7, OIB: 65065663116 te da je predmetni spor proizašao iz poslovanja te podružnice u Hrvatskoj, to ovaj sud ima međunarodnu nadležnost za suđenje u ovoj pravnoj stvari.

18. Nadalje, prema odredbi čl. 25. st. 1. ZMPP-a pravo mjerodavno za ugovorne obveze određuje se prema Uredbi (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (dalje u tekstu: Uredba Rim I.) unutar njezinog polja primjene, dakle, i u onim situacijama kada stranke nisu osobe s domicilom u državi članici Europske unije. Štoviše, mjerodavno materijalno pravo će se određivati primjenom Uredbe Rim I. i u onim situacijama koje su isključene iz polja primjene te Uredbe ako za tu situaciju mjerodavno pravo nije određeno drugim zakonom ili međunarodnim ugovorom na snazi u Republici Hrvatskoj.

19. Ako su stranke sklopile ikakav ugovor, radilo bi se u ugovoru o pružanju usluga, u smislu Uredbe Rim I., budući da su predmet ugovora trebali biti zemljani radovi (iskop) na tunelu Kozjak.

20. Ako ugovorne strane nisu izabrale mjerodavno pravo, ugovor o pružanju usluga
21. podliježe pravu države u kojoj pružatelj usluga ima uobičajeno boravište (čl. 4. st. 1. b) Uredbe Rim I.).

22. S obzirom da je tužitelj bio navodni pružatelj usluga, a njegovo sjedište je u Hrvatskoj, ako se utvrdi da su stranke sklopile ugovor, na taj ugovor će se primjenjivati hrvatsko pravo.

23. Postojanje i valjanost ugovora ili bilo koje njegove odredbe utvrđuju se prema pravu države kojem bi ugovor bio podložan da je isti valjan (čl. 10. st. 1. Uredbe Rim I.), dakle, u konkretnom slučaju prema hrvatskom pravu.

24. Mjerodavno materijalno pravo uređuje tumačenje, izvršenje, povredu ugovora i naknadu štete, prestanka ugovorne obveze, zastaru, prekluziju i posljedice ništetnosti (čl. 13. Uredbe Rim I.).

25. Dakle, pitanje da li je ugovor sklopljen, s kojim sadržajem te je li došlo do povrede ugovora od strane tuženika i koje su posljedice te povrede, uređuje hrvatsko pravo.

26. Iako je primjena Uredbe Rim I. izričito isključena za obveze koje proizlaze iz pregovora koje prethode sklapanju ugovora (čl. 1. st. 2. i) Uredbe Rim I.), prema čl. 25. st. 2. ZMPP-a, ako te obveze, za koje je isključena primjena predmetne Uredbe, nisu uređene drugim aktom (zakonom ili međunarodnim ugovorom), tada će se i na njih primjenjivati pravo koje bi za konkretni navodni ugovor bilo mjerodavno po Uredbi Rim I., što je u konkretnom slučaju hrvatsko pravo.

27. Stoga je i pitanje postojanja predugovorne odgovornosti za štetu, također, uređeno hrvatskim pravom.

28. O tražbini koja je predmet tužbenog zahtjeva

29. Iz utuženog računa proizlazi da se odnosi na troškove pripreme i organizacije gradilišta u vezi početka radova na tunelu Kozjak – sjevernom portalu prema specifikaciji u prilogu.

30. U specifikaciji tog računa se navodi da se potražuje naknada troškova za prijevoz strojeva (Damber Volvo A25C i bager Liebherr 944) na relaciji Trakošćan .- Vučevica u ukupnom iznosu od 7.500,00 EUR, za premještanje bagera Liebherr 930 u iznosu od 100,00 EUR te za geodeziju u iznosu od 900,00 EUR, što da ukupno iznosi 8.500,00 EUR (uz uvećanje za PDV).

31. Navedenih stavaka nema u troškovniku kojeg je tužitelj poslao tuženiku (list 105. – 107. spisa) u e-mailu od 18. srpnja 2024.

32. U odnosu na postojanje ugovora i ugovorne odgovornosti za štetu

33. Iz navoda stranaka, isprava u spisu te iskaza saslušanih svjedoka te zastupnika po zakonu tužitelja proizlazi da su stranke pregovarale oko sklapanja ugovora o izvođenju zemljanih radova na iskopu tunela Kozjak prema postojećoj projektnoj dokumentaciji, dakle, pregovarale su oko sklapanja ugovora o građenju, u smislu odredbe čl. 620. st. 1. ZOO-a.

34. Naime, odredbom čl. 620. st. 1. ZOO-a određeno je da se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu.

35. Ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku (čl. 620. st. 2. ZOO-a).

36. Pisana forma je pretpostavka valjanosti ugovora o građenju, bilo da je isti sadržan u istoj ispravi, bilo da postoji posebna pisana ponuda koja sadrži bitne elemente ugovora o građenju te posebni pisani prihvrat takve ponude.

37. Ugovor je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora (čl. 247. ZOO-a).

38. Ugovor je sklopljen u trenutku kad ponuditelj primi izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu (čl. 252. st. 1. ZOO-a).

39. Tužitelj je dao pisanu ponudu tuženiku, ali je tuženik istu izričito, u e-mailu od 23. srpnja 2024. u 15,10 sati, odbio.

40. Stoga nema govora o sklapanju ugovora o građenju pa se od tuženika ne može zahtijevati naknada štete zbog navodne povrede ugovorne obveze.

41. U odnosu na postojanje predugovorne odgovornosti za štetu

42. Pregovori koji prethode sklapanju ugovora ne obvezuju (čl. 251. st. 1. ZOO-a).

43. Međutim, strana koja je pregovarala ili prekinula pregovore suprotno načelu savjesnosti i poštenja odgovorna je za štetu koja je time prouzročena drugoj strani (čl. 251. st. 2. ZOO-a).

44. Suprotno je načelu savjesnosti i poštenja, između ostalog, ako strana uđe u pregovore s drugom stranom bez prave namjere da s tom stranom sklopi ugovor (čl. 251. st. 3. ZOO-a).

45. Ako se drukčije ne sporazumiju, svaka strana snosi svoje troškove oko priprema za sklapanje ugovora, a zajedničke troškove snose na jednake dijelove (čl. 251. st. 6. ZOO-a).

46. Radi utvrđenja sporne činjenice da li je tuženik pregovarao s tužiteljem oko sklapanja ugovora o izvođenju građevinskih radova na iskopu sjevernog predusjeka tunela Kozjak, protivno načelu savjesnosti i poštenja ili je prekinuo pregovore protivno tom načelu te posljedično duguje li tuženik tužitelju naknadu štete za troškove koje je tužitelj imao oko pripreme za sklapanje ugovora, izveden je dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Ivana Galića, svjedokinje Ive Galić (zaposlenice tužitelja) te zaposlenika tuženika Jeffa Wanga i Sun Doudou.

47. Prije svega, naglašava se da je na izričit upit suda da li je tijekom pregovora razgovarano o cijenama prijevoza tužiteljevih strojeva na gradilište te o cijeni geodetskog mjerenja kao pripremnih radnji prije sklapanja ugovora, zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Galić odgovorio je da nije, da je uobičajena praksa da se ti troškovi uračunaju u cijenu radova nakon što je ugovor sklopljen, a kako u konkretnom slučaju ugovor nije sklopljen, to da je tužitelj morao posebno obračunati te pripreme radnje, s čijim poduzimanjem da je tuženik bio upoznat.

48. Dakle, već iz iskaza samog zastupnika po zakonu tužitelja Ivana Galića jasno proizlazi da nikakav ugovor među predmetnim strankama nije sklopljen.

49. Iz iskaza saslušanih svjedoka i zastupnika po zakonu tužitelja, proizlazi da su u pregovore izravno bili uključeni Sun Doudou, koja je u pisanoj korespondenciji koristila ime "Sophie", zaposlenica tuženika, Iva Galić, zaposlenica tužitelja te zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Galić.

50. Svjedok Jeff Wang nije bio izravno uključen u pregovore, ali kako je on odgovoran za poslovanje tuženikove podružnice u Hrvatskoj, on je bio nadređen Sun Doudou te je on trebao donijeti odluku o sklapanju ugovora o izvođenju zemljanih radova na sjevernom portalu tunela Kozjak, to je iskazivao o onome što mu je prenosila Sun Doudou i drugi zaposlenici tuženika.

51. Svjedok Jeff Wang je tako izjavio da je tuženik prikupio ponude tri ponuđača za izvođenje predmetnih zemljanih radova na tunelu Kozjak, od kojih je tužitelj bio samo jedan te da je tuženik razmatrao te ponude oko dva tjedna, nakon čega je svjedok donio odluku o tome koju odluku prihvaća, a o kojoj je obavijestio središnjicu u Kini.

Međutim, naveo je da je tužitelj prije nego li je uopće donesena (odbijajuća) odluka o njegovoj ponudi, doveo svoje strojeve na predmetno gradilište, o čemu da je svjedoka obavijestio tuženikov zaposlenik koji je bio na tom gradilištu. Taj zaposlenik (inženjer) da je pomislio da je tuženik očito s tužiteljem sklopio ugovor, ali svjedok mu je rekao da nikakav ugovor nije sklopljen, na što da mu je taj zaposlenik poslao fotografije koje prikazuju tužiteljeve strojeve na predmetnom gradilištu. Prema saznanju svjedoka tužitelja nije nitko uvjeravao da će njegova ponuda biti prihvaćena niti mu je rečeno da prije sklapanja ugovora mora obaviti neke pripremne radnje. Nakon što je tužitelj bez ičijeg dopuštenja doveo svoje strojeve na gradilište, svjedok više nije hiti poslovno surađivati s tužiteljem i upravo to je prevagnulo da tužiteljeva ponuda bude odbijena. On da je rekao Sun Doudou da riješi nastali problem s tužiteljevim strojevima na gradilištu pa ga je ona zamolila da iste makne, jer nikakav ugovor nije sklopljen, ali da je tužitelj to odbio učiniti, jer nije prihvaćao da je njegova ponuda odbijena, tako da su njegovi strojevi ostalo tamo još 3 dana i blokirali su prolaz tuženiku do njegova gradilišta.

52. Svjedokinja Sun Doudou je pojasnila da je tužitelj bio podizvođač glavnog izvođača za fazu 3.4 na predmetnom projektu tunel Kozjak, dok je tuženik bio glavni izvođač za tu vrstu radova za fazu 3.3 predmetnog projekta i razmišljao je o tome da uzme tužitelja kao podizvođača za svoju fazu. Upravo iz tog razloga da su radnici tužitelja i mogli biti na terenu bez obzira na bilo kakve pregovore vođene s tuženikom. Svjedokinja je ostavila otvorenom mogućnost da ju je tužitelj pitao može li kontaktirati s inženjerima tuženika vezano za potencijalno sklapanje ugovora, a da mu ona nije rekla da ne može, međutim, da ga nikako nije uputila da vrši bilo kakve pripremne radnje u svrhu poduzimanja radova za koje ugovor nije sklopljen. Dakle, da mu ona nije rekla da obavi bilo kakvo geodetsko istraživanje, a niti je to rekla tuženikovim inženjerima, a niti da ih je ona uputila da međusobno surađuju, a bilo kakva komunikacija između tužiteljevih i tuženikovih inženjera na gradilištu da je očito bila spontana, budući da su se i jedni i drugi nalazili na tom gradilištu. Navela je da ona bila prisutna na sva tri sastanka koja su održana između parničnih stranaka, da je ona bila jedini kineski predstavnik tuženika i jedini komercijalni menadžer, a da su kolege iz Hrvatske bili prisutni kako bi pomogli u komunikaciji i prevođenju, s obzirom da se Ivan Galić ne služi engleskim jezikom. Tvrdila je da na tim sastancima niti ona, a niti bilo tko drugi nije rekao Ivanu Galiću da treba dopremiti svoje strojeve na predmetno gradilište zbog započinjanja radova. Osim toga, da nitko tužitelju nije rekao niti da će baš on započeti s izvođenjem radova 23. srpnja 2024.

53. Ta svjedokinja je navela da je tužiteljeva ponuda formalno odbijena zato što je s radovima trebalo početi još u srpnju 2024., a tužiteljevi radnici nisu mogli obavljati radove u srpnju i prvoj polovici kolovoza 2024., jer su se nalazili na godišnjem odmoru. Osim toga, da određene količine iz ponude tužitelja nisu odgovarale onome što je tuženik tražio.

54. Međutim, svjedok Jeff Wang je naveo da je stvarni i prevladavajući razlog odbijanja tužiteljeve ponude ležao upravo u tome što je tužitelj bez ičijeg odobrenja i upute dopremio svoje strojeve na gradilište, iako ugovor s njime nije nikada sklopljen.

55. Svjedokinja je potvrdila navode svjedoka Wanga da je tužitelj, nakon što je obaviješten od odbijanju njegove ponude, svojim strojevima blokirao tuženiku pristup njegovom gradilištu oko tri dana, a to je mogao učiniti, jer je na tom dijelu postojala

samo jedna pristupna cesta, na kojoj su strojevi tužitelja bili parkirani tako da su onemogućavali prolaz tuženiku. O tome da ju je obavijestio Jure Bosančić, koji joj je u WhatsApp korespondenciji poslao i fotografije određenih strojeva kako blokiraju prolaz kroz pristupnu cestu. S tužiteljem da su u pogledu nužnosti micanja njegovih strojeva razgovarali Jure Bosančić i njegov brat te predstavnik naručitelja Hrvatskih cesta.

56. Svjedokinja Iva Galić je navela da je ona bila prisutna na sastancima stranaka od 13. srpnja 2024. pa na dalje. Navela je da tužitelj nije imao saznanja da je njegova ponuda samo jedna od tri prikupljene ponude, već su bili uvjereni da su oni jedini ponuditelj te da će njihova ponuda biti i prihvaćena. Iz dostavljene WhatsApp korespondencije da se vidi da ih je tuženik uvjeravao da će tužitelj biti taj koji će obavljati predmetne zemljane radove, budući da ju je Sophie (Sun Doudou) pitala hoće li miniranje započeti 23. srpnja 2024., isto kada i iskopi, a na što da joj je ona odgovorila da to fizički nije moguće. Na sastanku koji je održan 22. srpnja 2024. da je tužitelju rečeno da je sve super te da je samo bilo potrebno riješiti još jednu spornu stavku iz ponude, a koju da je tužitelj korigirao istog dana nakon tog sastanka, a tuženik da im je trebao taj isti dan javiti prihvaća li tužiteljevu ponudu. U trenutku održavanja tog sastanka da je tužitelj već prevezao svoja dva velika teška stroja s gradilišta u Trakošćanu na predmetno gradilište upravo kako bi mogao na vrijeme početi s izvođenjem predmetnih radova i s time da je tuženik bio upoznat. Nakon što je tuženik saznao da je tužitelj već dovezao svoje strojeve na gradilište, a ne zna da li mu je to bilo poznato prije tog sastanka od 22. srpnja 2024., da ju nitko od strane tuženika nije kontaktirao da bi ju pitao zašto su ti strojevi tamo, niti da bi iste trebalo odvesti. Tužitelj da je ostao iznenađen kada ih je Sophie 23. srpnja 2024. obavijestila da njegova ponuda nije prihvaćena, navodno zbog roka izvođenja radova, mada su njihovi radnici bili spremni raditi cijelo to ljeto i dogovor je bio da se zbog tog projekta u 2024. neće koristiti ljetni kolektivni godišnji odmor. Navela je da njoj nitko nije rekao da tužitelj treba prevesti svoje strojeve na predmetno gradilište, budući da se ona ne bavi tehničkom organizacijom gradilišta, ali da očito netko jest to rekao Ivanu Galiću, međutim, da je na sastanku od 22. srpnja 2024. tuženiku bilo poznato da su i strojevi i geodeti tužitelja na predmetnom gradilištu i da on s time nije imao problema. Navela je da kada je u WhatsApp korespondenciji 22. srpnja 2025. pitala Sophie (Sun Doudou) koja je tuženikova odluka, da je pod time mislila na odluku o početku kopanja, budući da je s njima cijelo vrijeme komunicirao da će radovi početi 23. srpnja 2024., a na sastanku od 22. srpnja 2024. da im je rečeno da će im se javiti taj dan, nakon što tužitelj revidira tu jednu stavku ponude, da li da počnu kopati 23. srpnja 2024. Nije znala tko je točno od strane tuženika rekao tužitelju da će radovi započeti 23. srpnja 2024., o tome da bi saznanja trebao imati Ivan Galić, ali je sigurna da je netko, mada ne zna tko, rekao tužitelju na tom sastanku od 22. srpnja 2024. da će radovi započeti 23. srpnja 2024. Nakon što je tužitelj obaviješten da je njegova ponuda odbijena, tužiteljevi strojevi da su ostali na gradilištu, da ih je ona vidjela s autoceste koja prolazi povrh tog gradilišta, ali da ona ne zna koliko je pristupnih cesta za dio gradilišta ne kojem tuženik obavlja radove, niti je li mu tužitelj sa svojim strojevima blokirao pristup tom gradilištu.

57. Zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Galić u svom iskazu navodi da je njemu osobno usmeno u više navrata rečeno da će tužitelj izvoditi predmetne radove, ali nije mogao specificirati tko mu je to točno rekao, jer se tuženikovi predstavnici nisu uvijek predstavljali, a i nisu htjeli tako nešto staviti na papir te da se je uvijek kao datum početka radova spominjao 23. srpnja 2024. Nije znao ime osobe koja mu je rekla da

dopremi svoje strojeve na predmetno gradilište, ali da se je radilo o muškoj osobi kineske narodnosti koja mu je to rekla na sastanku na samom gradilištu te na sastanku u uredu tuženika u Splitu koji je prethodio ovom od 22. srpnja 2024. To jutro prije održavanja sastanka od 22. srpnja 2024., on i njegovi inženjeri da su obišli predmetno gradilište zajedno s predstavnicima tuženika i njihovim geodetom te je tada izvršeno geodetsko snimanje, što je bilo potrebno za početak radova, nakon čega da su otišli na sastanak na kojem je sve dogovoreno, samo je jedna stavka iz ponude ostala sporna, ali da to nije bila zapreka započinjanju radova. Kada je on pitao tuženika kada će potpisati ugovor, predstavnici tuženika da su mu rekli da se ugovor čeka oko jedan i pol mjesec, na što da im je on rekao da mu je onda u toj početnoj fazi potrebna barem pisana narudžbenica, na što da su mu oni rekli da će ju poslati sljedećeg dana, dakle 23. srpnja 2024. te da može početi s radovima. Napomenuo je da je dovoz tužiteljevih strojeva na gradilište trajao oko tjedan dana te da je tuženik s time bio upoznat, jer su se njegovi radnici već nalazili na gradilištu i izvodili određene radove, a nitko od strane tuženika mu se nije obratio i prigovorio što je dovezao te strojeve niti mu je rekao da ih makne. Nakon što ga je tuženik obavijestio da odbija tužiteljevu ponudu, tužitelj da je maknuo dovezene strojeve već sljedećeg dana, da nije nikada blokirao pristup tuženiku njegovom gradilištu, već je tužitelj svoje strojeve smjestio na svom dijelu gradilišta, a iz dostavljenih fotografija da se vidi da ti strojevi tamo nisu nikome smetali. Napomenuo jeda na predmetnom gradilištu postoji samo jedna pristupna cesta koju da je on izgradio za pristup svom dijelu gradilišta, a da on nije dogovoran što tuženik nije izgradio pristupnu cestu za svoj dio gradilišta, da na tužiteljevom gradilištu stoji znak s natpisom "Nezaposlenima ulaz zabranjen", a što znači da niti zaposlenici tuženik ("kinezi") niti Jure Bosančić, koji je bio tuženikov podizvođač, nisu mogli pristupiti tužiteljevom gradilištu, mada im on to nije branio. Da nije nikada komunicirao s Jure Bosančićem vezano za micanje njegovih strojeva sa predmetne pristupne ceste, budući da njegovi strojevi nisu nikome smetali, jer je cesta dovoljne širine da na njoj mogu biti parkirani strojevi tužitelja, a da na istoj i dalje ima dovoljno mjesta za prolaz drugim strojevima. Istaknuo je da tuženik i dana nelegalno dolazi do svog gradilišta preko njegova gradilišta, na način da ugrožava sigurnost tužiteljevih radnika i strojeva, o čemu da je tuženik više puta pisanim putem upozoren. Osporavao je da bi strojevi koji se vide na fotografijama u WhatsApp korespondenciji između Jure Bosančića i Sun Doudou (Sophie) kao blokiraju provoz pristupnom cestom bili njegovi, već da je samo jedan stroj koji je parkiran iza ograde njegov. On u to vrijeme da nije bio niti upoznat s time da tuženik ima problema s pristupom svom dijelu gradilišta, budući da je tužiteljevo gradilište mirovalo, što znači da on tamo nije bio prisutan niti su se izvodili radovi.

58. Iz izvedenih dokaza ne proizlazi zaključak da bi tuženik ušao u pregovore s tužiteljem protivno načelu savjesnosti i poštenja, bez prave namjere da s njime sklopi ugovor niti da je protivno tom načelu vodio pregovore, a kamo li da bi mu dao uputu ili odobrenje da za vrijeme dok čeka odluku o danoj ponudi poduzme određene pripremne radnje u svrhu brže provedbe budućeg ugovora.

59. Zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Galić tvrdi da je njemu u nekoliko navrata neka muška osoba kineskog podrijetla navodno rekla da može dopremiti svoje strojeve na gradilište, ali ne može imenovati tu osobu, koju nitko drugi osim njega nije čuo, a trebao je, s obzirom da Ivan Galić ne govori engleskim jezikom, a nije uvjerljivo da bi ta osoba kineskog podrijetla govorila hrvatskim jezikom, slijedom čega je takva izjava trebala biti poznata barem prevoditelju, ali niti on nije imenovan od strane tužitelja.

60. Stoga sud taj činjenični navod o navodnoj uputi tuženika tužitelju da dopremi svoje strojeve na gradilište utvrđuje nedokazanim.

61. Nakon što je zaposlenica tuženika Sun Doudou u e-mailu od 23. srpnja 2024. u 15,10 sati, s e-mail adrese sun.doudou@crbc-croatia.com, obavijestila tužitelja, na e-mail adresu v.i.galicivan@gmail.com, da je njegova ponuda odbijena, tužitelj (po zastupniku Ivanu Galiću) istog tog dana u 17,59 sati s iste e-mail adrese obavještava Sun Doudou da je prema njihovom navodnom dogovoru geodezija napravljena prethodnog dana, 21. srpnja 2024., kada da su i tužiteljevi strojevi dopremljeni na trasu.

62. Nakon što je punomoćnica tuženika konfrontirala zastupnika po zakonu tužitelja s time da je navedeni e-mail poslao nakon što je već njegova ponuda odbijena, referirajući se, pri tom, na datum 21. srpnja 2024. kao da je neposredno prethodio danu kada je taj e-mail pisan, što nije moguće, jer je e-mail pisan 23. srpnja 2024., Ivan Galić je odgovorio da očitito nije pročitao tuženikov e-mail od tog istog dana kojim je odbijena tužiteljeva ponuda te da je spominjanje riječi "jučer" u odnosu na datum 21. srpnja 2024. očigledna pogreška u pisanju.

63. Sud nalazi neuvjerljivim navode zastupnika po zakonu tužitelja Ivana Galića da prije slanja e-maila od 23. srpnja 2024., kojeg je prethodno njegov punomoćnik htio prikazati kao da je poslan 22. srpnja 2024., nakon održanog sastanka, sugerirajući time da je na tom sastanku postignut usmeni dogovor oko sklapanja ugovora o građenju, a prethodno i dogovor oko dopreme mehanizacije tužitelja na gradilište i provedbe geodetskih snimanja, nije pročitao e-mail tuženika u kojem jasno i izričito odbija tužiteljevu ponudu.

64. Naime, iz dostavljene e-mail korespondencije jasno proizlazi da je tužiteljev e-mail koji je poslan 23. srpnja 2024. u 17,59 sati, u kojem se stvara privid postojanja prethodnog dogovora, bio odgovor na tuženikov prethodni e-mail koji je poslan istog dana u 15,10 sati, a u kojem je odbijena tužiteljeva ponuda (list 109. – 111. spisa).

65. Ne postoji niti jedan pisani dokaz u prilog tužiteljevih navoda da ga je tuženik uputio da doveze svoje strojeve na gradilište prije samog sklapanja ugovora, a kamo li da provede geodetsko snimanje.

66. Upravo suprotno, iz dostavljene pisane korespondencije proizlazi da je tuženik pozivao tužitelja na dostavljanje, ispravljanje i pojašnjavanje ponuda te da je tužiteljevu konačnu ponudu na kraju pregovora odbio.

67. Tužitelj je čekao s početkom radova upravo zato jer nije imao tuženikovu konačnu odluku o njegovoj ponudi.

68. Stoga u tom smislu treba shvatiti i WhatsApp korespondenciju između Ive Galić i Sun Doudou (Sophie Sun) od 22. srpnja 2027. (list 82. spisa) kada Iva Galić pita Sun Doudou koja je njihova odluka te hoće li se sutra početi s iskopima, a Sun Doudou joj odgovara da sura nema kopanja te da će konačan odgovor dobiti sutra.

69. Nakon što je Ivan Galić na e-mail tuženika o odbijanju njegove ponude odgovorio slanjem fotografija trase gradilište na kojoj se vidi da je on dopremio svoje

strojeve na gradilište (navodno još 21. srpnja 2024.) (list 109. – 111. spisa), Sun Doudou mu je odgovorila da joj je žao što je stekao pogrešan dojam, ali da mu tuženik nije nikada dao nikakvu potvrdu niti da su oni postigli bilo kakav dogovor, kako usmeni, tako ni pisani, a da je tužitelj svejedno započeo s geodetskim snimanjem i dao upute tuženikovom geodetu da s njime surađuje bez tuženikovog odobrenja, što da je njoj neshvatljivo (list 75. spisa).

70. I e-mail korespondencija koja je vođena nakon toga pa čak i ona u kojoj je tuženik u konačnici bio spreman platiti tužitelju 2.000,00 EUR za njegove troškove, mada je i tada naveo da po njemu on to ne bi bio dužan učiniti, jer se radi o nesporazumu, ukazuje na to da tuženik uistinu nije nikada tužitelju dao niti nalog niti uputu da svoje strojeve dopremi na gradilište te da provede pripremno geodetsko snimanje.

71. Jasno je da, za slučaj da je ugovor sklopljen, da tužitelj ne bi mogao započeti s radovima već 23. srpnja 2024. ako njegovi odgovarajući strojevi ne bi bili na gradilištu.

72. Očito je da se je razgovaralo o datumu 23. srpnja 2024. kao datumu početka radova, budući da je taj datum najprije tužitelj naveo u svom e-mailu od 16. srpnja 2024. kao datum od kojeg tuženiku može ponuditi početak izvođenja zemljanih radova (list 60. spisa), da bi onda taj datum spomenula i Sun Doudou (Sophie Sun) u whatsapp korespondenciji s Ivom Galić 19. srpnja 2024. te ju pitala da li na taj dan može početi i miniranje, na što joj je Iva Galić odgovorila da ne može, već da isto može početi 29. srpnja 2024. (list 81. spisa).

73. Također, u toj whatsapp korespondenciji od 19. srpnja 2024. Sun Doudou (Sophie Sun) navodi da u ponudi tužitelja postoji nekoliko grešaka i neke stavke koje je potrebno razjasniti te ju poziva na sastanak tog popodneva da to riješe, a nakon toga da im mogu poslati narudžbu te da se može početi raditi. Međutim, Iva Galić i Ivan Galić nisu mogli tog dana pristupiti na sastanak, već tek u ponedjeljak (22. srpnja 2024.), a da s radom mogu početi u utorak, 23. srpnja 2024. (list 81. – 82. spisa).

74. Međutim, tu se nije radilo o dogovorenom početku datuma izvođenja radova, već se je i dalje radilo o pregovorima tijekom kojih tuženik pokušava utvrditi kada njegov potencijalni podizvođač može najranije započeti s izvođenjem potrebnih radova, pod uvjetom da njegova ponuda bude prihvaćena.

75. Stranke očito nisu razgovarale o tome ima li, za slučaj da tužiteljeva ponuda bude prihvaćena, tužitelj dovoljno strojeva na gradilištu, na kojem je ionako već bio angažiran kao podizvođač drugog izvođača, da može započeti s radovima kopanja već 23. srpnja 2024. ili te strojeve mora dopremiti s druge lokacije.

76. Međutim, tuženik ne može biti odgovoran za troškove dopreme tužiteljevih strojeva s drugog gradilišta ako na to nije bio prethodno upozoren i ako o tome nije postojao odgovarajući predugovorni sporazum stranaka.

77. Kao što je već navedeno, prema odredbi čl. 251. st. 6. ZOO-a ako se drukčije ne sporazumiju, svaka strana snosi svoje troškove oko priprema za sklapanje ugovora, a zajedničke troškove snose na jednake dijelove.

78. Trošak dopreme tužiteljevih strojeva na predmetno gradilište, ako se i može smatrati pripremnim troškom učinjenim u svrhu sklapanja ugovora do kojeg nije došlo, nije zajednički trošak, već, s obzirom da ne postoji drugačiji sporazum stranaka, trošak koji tereti tužitelja.

79. Trošak geodetskog snimanja je trošak koji se ne može smatrati niti pripremnim troškom poduzetim u svrhu sklapanja ugovora, već troškom koji bi tužitelju osnovano mogao nastati samo da je ugovor o građenju sklopljen, a kako ga je tužitelj poduzeo bez da je ugovor sklopljen, samoinicijativno, bez upute i odobrenja tuženika, to je dužan sam snositi i taj trošak.

80. Stoga je platni nalog valjalo u cijelosti ukinuti, a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

81. Budući da je utvrđeno da tražbina iz tužbenog zahtjeva ne postoji, nije bilo mjesta utvrđivanju osnove i visine tuženikove tražbine istaknute radi prebijanja u ovoj parnici, s obzirom da je prigovor radi prebijanja tek obrambenog karaktera, istaknut za slučaj da sud tražbinu iz tužbenog zahtjeva utvrdi osnovanom, što u ovom predmetu nije slučaj.

82. Iako iz svih izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelj uistinu sa svojim strojevima blokirao tuženiku pristup njegovom gradilištu, budući da je bila samo jedna pristupna cesta, koju je tužitelj smatrao svojom, jer ju je on izgradio (iako niti jedan izvođač nema u vlasništvu nekretninu na kojoj izvodi radove pa tako niti pristupnu cestu koja služi obavljanju tih radova, bez obzira je li on istu izgradio ili nije, s obzirom da je njena svrha da služi svim izvođačima na gradilištu i ona je privremene naravi, a u vlasništvu je vlasnika cijele nekretnine) odnosno smatrao je da ista predstavlja njegovo gradilište kojem pristupiti mogu samo njegovi zaposlenici, a iz dostavljenih fotografija se vidi da su tužiteljevi strojevi prepriječili prolazak tuženikovim strojevima i mehanizaciji, što u whatsapp korespondenciji potvrđuje i podizvođač tuženika Jure Bosančić, za koju blokadu tužitelj nije imao nikakve osnove, upitno je da li je tim postupanjem tuženiku nastala šteta, budući da nema dokaza da su ta tri dana blokade produljila ukupno vrijeme izvođenja radova od strane tuženika pa da je tuženik u tom razdoblju neopravdano snosio troškove najma strojeva i plaća radnika koje bi i inače bio dužan platiti.

83. Međutim, sud se nije upustio u izvođenje dokaza radi utvrđenja tih spornih činjenica, jer se iste tiču isključivo tražbine istaknute radi prebijanja, koja se u ovom postupku nema s čime prebiti, budući da je tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen kao neosnovan.

84. S obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio predmetnu parnicu, nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

85. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 10.625,00 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tuženiku pripada naknada troškova parničnog postupka za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 11/1 i Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., 107/2025., dalje u tekstu: OT/), za podnesak od 20. ožujka 2026. u iznosu od 250,00

EUR (Tbr. 8/1 i Tbr. 46 OT-a), za ročište od 14. travnja 2026. u iznosu od 125,00 EUR (Tbr. 9/2 i Tbr. 46 OT-a), za ročište od 28. svibnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a), za ročište od 14. srpnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a), za sudsku pristojbu za prigovor u iznosu od 152,70 EUR (Tbr. 1/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023./) i za predvidivi trošak stalnog sudskog tumača u iznosu od 49,78 EUR (trošak tumača prethodno snosi ona stranka koja je predložila saslušanje svjedoka uz njegovu prisutnost, a sudski tumač Aleksandra Basta se je na ročištu očitovala da će taj trošak iznositi 49,78 EUR), dakle, ukupno mu pripada 1.327,48 EUR s zateznim kamatama od dana donošenja predmetne presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a) po stopi koja se se određuje sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na izvanugovorna potraživanja.

86. Ne pripada mu naknada za podnesak od 28. svibnja 2026., jer je isti dostavljen nakon zaključenja prethodnog postupka pa eventualno novo izneseni činjenični navodi i dokazni prijedlozi ne mogu biti uzeti u razmatranje (čl. 299. ZPP-a), iako tuženik u tom podnesku ponavlja sve ono što je već iznio na ročištu koje je održano ranije tog dana te dostavlja isprave koje je predložio kao dokaz na tom ročištu. Tuženik ima pravo dostaviti isprave nakon zaključenja prethodnog postupka, ako je iste predložio kao dokaz do zaključenja prethodnog postupka, ali mu za samu radnju dostavljanja, što predmetni podnesak u suštini predstavlja, ne pripada naknada troška, budući da je tuženik mogao te isprave dostaviti ranije, uz podneske za koje mu je priznat trošak, slijedom čega se trošak sastava predmetnog podneska ukazuje nepotrebnim za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

87. Stoga je preko iznosa od 1.327,48 EUR do zahtijevanog iznosa od 1.702,48 EUR, za iznos od 325,00 EUR s zateznim kamatama, zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

88. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 27. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-482c3**

Kontrolni broj: **0e2f2-19c26-962f0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.